

Bet. o. Lovf. om Lillægssb. for Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876.

Lillægssbevillingsloven for 1875—76 paa en faadan aarlig Understøttelse for hende af 75 Kr. aarlig fra den 1ste Februar d. A. at regne.

Den 9de Januar d. A. afgik ved Døden forhenværende Gushovmester hos Landgrevinde Louise Charlotte af Hessen, Kammerassessor F. D. Heynemann, som oppebar en Pension af 330 Rd. aarlig, der i Henhold til Lov af 20de April 1866 § 1 udredebdes af Statskassen, og hans Enke, der er over 64 Aar gammel og ikke har anden Formue eller Indtægt end en Kapital paa 500 Kr., har derefter ligeledes ansøgt om Pension af Statskassen. Hvad der ovenfor er bemærket angaaende Stafet Jørgensens Enke, gjælder i det Hele ogsaa om denne Enke, der, da Heynemans tidligere Embedsindtægt i sin Tid er opgivet til 987 Rd. aarligt, fornemlig passende kunde foreslaas til en Understøttelse af 240 Kr. aarlig fra 1ste Februar d. A. at regne.

I Henhold til Foranstaaende tillader jeg mig saaledes tjenstlig at annode det ærede Udvalg om behagelig til 2den Behandling af Forslag til Lov om Lillægssbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876 at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 5: Efter 2den Linie indskydes:

Forhenværende Stafet C. E. Jørgensens Enke (75 Kr. aarlig fra 1ste Februar 1876)	12 Kr. 50 Ø.
Forhenværende Gushovmester, Kammerassessor F. D. Heynemans Enke (240 Kr. aarlig fra 1ste Februar 1876)	40 — „ —

Udvalget tiltræder dette Forslag.

9) Skrivelse af 27de Januar 1876 fra Finantsministeren:

„Samtidig med at Sogneprest for Mygind, Krogsbæk og Skjerring Menigheder i Aarhus Stift G. L. B. Hald ved allerhøjeste Resolution af 20de Oktober 1873 efter Ansøgning blev entlediget i Naade og med Pension fra bemeldte Embede, blev der af Statskassen tilstaaet ham et Tilskud til Raldspensionen af 300 Rd. aarlig fra Begyndelsen af den paa Naadensaarets Udløb følgende Maaned eller fra den 1ste November 1874 at regne. Denne Pension forblev imidlertid for de første 13 Maaned indtil den 30te November f. A. henstaaende uhevet og det paa Udbetalingen af dette Beløb, i Alt 325 Rd., af Pensionisten i Begyndelsen af December f. A. fremsatte Krav maatte derfor, da ingen loelig Forhindring kunde bevises, i Overensstemmelse med Forskrifterne i Pensionsloven af 24de Februar 1858 § 16 afvises som forældet. Da det imidlertid i et til Finantsministeriet nu indkommet Andragende fra Pastor Hald er oplyst, at Grunden til, at den fastsatte Tidsfrist for Hævningen er bleven lidt overskredet, er den, at han, der var ubekendt med den paagjældende Bestemmelse i Pensionsloven, antog, at Pensionen fra Statskassen ikke kunde hæves før henimod det samme Tidspunkt, da Raldspensionen forfalt til Udbetaling, nemlig efter Kapitelstartens Fastsettelse for 1875, har Finantsministeriet troet, at der i Sighed med, hvad der ostere tilforn stiet er, kunde være Opfordring til af Billighedshensyn at søge Bevilling paa at efterbetale det saaledes forældede Pensionsbeløb af 650 Kroner.

I Henhold til Foranstaaende skal Finantsministeriet saaledes tillade sig tjenstligst at annode det ærede Udvalg om behagelig til 2den Behandling af Lillægssbevillingslov for 1875—76 at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 5. Efter 4de Linie indskydes:

„Forhenværende Sogneprest G. L. B. Hald, Efterbetaling af Pension for Tiden fra 1ste November 1874 til 30te November 1875

650 Kroner.“

Udvalget tiltræder dette Forslag.